

Kap. 6 – Moloken

Det var glassplitter i hela bussen. Personen var väldigt trött på att verkligheten alltid gick runt i en cirkel. Han tyckte dock mycket mer om cirklar än kuber. Om verkligheten hade gått i en kub hade han nog inte stått ut mer.

Kidnapparna hade förvirrat sprungit ut genom bussen – förmodligen av rädsla att missa lasagne-kriget – just efter Burkens våldsamma inträde.

"Jag ser att du är en simmare av rang", sade Personen.

"Ja, jag bemästrar inte bara vanligt simmande i vatten, utan även i luften..."

"...därav flygandet", svarade Personen och avslutade Burkens mening.

"Jag är ju trots allt i det fria landet, så varför inte passa på", tillade Burken och log stort, trots att den var glad.

Eftersom att Personen inte hade fått svar sist, ställde han ånyo frågan:

"Är du en burk eller låtsas du bara?"

"Jag låtsas bara", svarade Burken moloket och tittade ned i marken. Personen såg detta och tyckte inte om att se Burken nedstämd, så han sade:

"Jag har faktiskt hört att det är väldigt svårt att låtsas vara en burk"

Burken suckade lättat, men var fortfarande ganska ledsen.

"Och inte nog med det..." Personen tog åter till orda. "Det är väldigt svårt att lära sig simma samtidigt som man låtsas vara en burk!"

Nu sträckte Burken på ryggen, drog in luft genom två hål i metallytan och såg ganska glad ut, trots att den log stort.

De båda började att gå mot de vidsträckta gröna fälten, där Någon odlade Något.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aspskugga med Poeter.se id #53497 innehar upphovsrätten